உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணா வென்னும்

பவானிப்

பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

இது

பவானி போர்டு ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்

திருவாளர்

கு. குமாரசாமி பிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஷையூர் சிவஸ்ரீ சு. நடேசக் குருக்கள்

அவர்கள் பொருளுதவியால்

பவானி சோல்டன் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது

1924

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.

முகவுரை.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசப் பெருமான் திருவருட் பெருமையை உன்னியபொழுது அடியேனுக்குண்டாகிய தீவிர எண்ணத்தாற் பாடசாலை வேலையில் ஓய்வு கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களில் ஐந்து நாட்களில் விரைந்து இந்நூலைப் பாடிப் பூர்த்தியாயினமையாலும், அடியேன் இயல்பிலேயே சிற்றறிவினனாதலாலும், பின்னர்ப் பிழைகளைக் கவனிக்க அவகாசமின்மையாலும் பிழையிருத்தல் கூடும்.

அச்சுக்குக் கொடுத்தபின் எனது ஆப்த நண்பர்கள் சிற்சில திருத்தங்கள் செய்தனுப்பினார்கள். அவை வருவதற்கு முன்னமே அச்சிட்டானபடியால் மாறுதல்செய்யமுடியவில்லை. திருவருட் செயலால் இரண்டாமுறை அச்சிட நேருங்கால் அவ்வாறு செய்ய உத்தேசித்துள்ளேன்.

இப்புத்தகங்களாற் கிடைக்கும் ஊதிய முற்றும் ஸ்ரீ சங்கமேசப்பெருமானது திருச்சந்நிதானத்தில் நம் சைவ சமய பரமாசாரிய மூர்த்திகளது திரு நக்ஷத்திரங்களில் "குருபூஜைத்" திருப்பணிக்கே சேர்ப்பதாக அச்சிட்டுதவிய ஸ்ரீ நடேசக்குருக்களவர்களும், அடியேனும் தீர்மானித்துள்ளோமாதலால் இந்நூலிலுள்ள பிழைகளை அடியார் பிழை பொறுக்கும் அமலன் பொறுத்தருள்வான் என்பதும் திண்ணம். ஆதலால் தமிழுலகமும் பொறுத்து மேற்கூறிய அரியபெரிய சிவபுண்ணியம் நடைபெறக் கருணைபுரியுமாறு பன்முறை வேண்டுகின்றனன்.

இங்ஙனம் அடிமை,

கு. குமாரசாமி.

சாற்றுக்கவிகள்.

இவ்விரண்டும் பேரூர்ப் பட்டீசுரர் ஆலயம்
ஸ்தானிகம் ஸ்ரீமத் ம. நா. இராமசாமி சிவாசாரிய
சுவாமிகள் பாடியன.

வெண்பா.

*அந்தாதி காணற் கரியானை விற்பானுக
கந்தாதி யானபதிற் றந்தாதி—முந்துசைவ
மேன்மைக் குமாரசா மிக்கவிஞன் சூட்டினன்
பான்மைத் தமிழாற் பரிந்து.*

*அரன்பணிகொ ளன்ப னவனடியார்க் கின்பன்
பரனையலாற் பாடாத பண்பன்—வரம்பெறுசீர்
வீறூர் குமாரசா மிக்கவிஞன் சொல்கவிபோல்
வேறூர் புகலவார் விளம்பு.*

இது கோயமுத்தூர்ப் பிரபல வக்கீலும், சென்னைச்
சர்வகலா மன்றத்தின் அங்கத்தினருமாகிய
திருவாளர் ஸி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் பி.ஏ.
அவர்களால் இயற்றியது.

*சீர்கொண்ட பவாநிநகர் வேதவல்லி
யிடங்கொண்ட தேவ தேவன்
பார்கொண்ட பதமலர்மேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி பகர்ந்து தானும்
ஏர்கொண்ட இன்பெய்தி உலகிற்கு
முய்யுநெறி யிதுவென் றீந்தான்
கூர்கொண்ட பத்தியினன் குமாரசா
மிப்புலமை குறிக்கொண் டானே.*

கோயமுத்தூர்க் கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
திருவாளர அ. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள்
பாடியன.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பந்தாதி மாலை முலைக்குய மாலைமை பகார தலைந்து
கந்தாதி மாலைய வலலிமை [illegible] நெறியுறையுங்
கந்தாதி! மாலையன காருறுத வா!வுன சுழறஞ்சமென்
றந்தாதி மாலை பதிற்றுப்பத்தாக வணிந்தனனே.

(1)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடக்கடக்குஞ் சமயப்பொய் யறிவனைப் பரமதப்
தறைவோ ரான [போ
தடக்கடக்குஞ் சாம்பிளிறத தூரததுமொரு சைவசிங
சகச மாயை [கஞ்
படக்கடக்குஞ் சாம்பஞ்சாட் சரமெனககொள் தகவுடை
பரமன் பாலே [யோன்
தொடக்கடக்குஞ் சரிதமெனும் பலகலையுந் தெரிந்த
தூயோன் மாதோ [மைந்த

(2)

எழுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பண்ணிலும் பொருளின் சுவையிலுங் கனிந்து
பரம்பொருட் பத்தியும் பழுததுக்
கண்ணினி லொற்றிக் கொளத்தகுங் கவிகள்
கண்ணுதல் திருமுனே புகன்று
மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறுமபயன் கொள்வோன்
மலர்கொடு தினஞ்சிவ பூசை
எண்ணுறப் புரிவோன் குமாரசா மிப்பே
ரிருந்தமிழ்ச் சிறந்தபா வலனே.

வெண்பா.

வேதவல்லித் தாயுடனே மேவும் திருநணா
நாதர்சங்க மேசுராக்கு நற்பதிற்றுப் —தாதிசொன்னான்
மெய்ம்மைக் குமாரசா மிக்கவிஞ னென்றேனும்
செம்மைக் குரிசில் சிறந்து

இது திருச்செங்கோட்டு விவேகதிவாகரன் பத்திராதிபரும், ஈரோடு "கொங்குவேள்" பத்திராதிபரும் ஆகிய திருவாளர
தி. அ. முத்துசாமிக் கோனார் அவர்கள் இயற்றியது.

அரும்பவா வெகுளியற்றுச் சிவப்பேறே
கருதுமுண்மை யன்பா தங்கள்
சுரும்பவா வியபதமே துதிகுமர
சாமியின்பிற் சொன்னோ னோர்புற்
றுரும்பவா னவரசைக்க முடியாதா
விழைமுகக்கட் சோதி நின்ற
அரும்பவா ளிக்கூடற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி யன்பி னுய்ந்தே.

இவை அவற்பூந்துறைப் பெண்பாடசாலை திருவாளர் K. S. பழநிவேலுபாத்தியாயர் இயற்றியன.

நகம்பரசங் கந்தனுவா யுதமாலே
யாக்கொடிரு நற்பவாநித
திகம்பரசங் கமதேமேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி செய்தான் சீதங்

குசும்பாசம மணிமொனவே சைவமது
தழைத்தோங்கக் கொடியைய நாட்டும்
சகம்பரசங் கேசவே ஆண்மயில
வருகுமார சாமி யாமேல.

வெண்பா.

பதிற்றுப்பத் தந்தாதி பாடினா பவாநீ
யதிற்றுப்பத தந்தா தியமபு—மிதழ்கனமெய்
மாமறைக கோம பாரதி வணணனமீ திற்குமா
சாமித தமிழ்ப்பண்டி தர்.

நன்றி பாராட்டல்.

சீர்திகழ் வதரிச செழுமறைக கொடிசேர்
சிவபாரு சுடாரு நீணட
நாரதிகழ் பதிற்றுப்பத தந்தா தியினை
நவின்றன ஞயினே னதனை
யோர்திக ழநாதி சைவனம் முகத்தி
லிலகிட வருமாதி சைவப்
பேர்திகழ் மறையோன பரனறிரு வுருவம்
பெட்பொடு மும்மையுந தொடுவோன்.
சீலமார் சிாக மஙகளகற றுளளான்
செழுமறை யோதுநா வுள்ளான்
தாலமார் நஞ்ஞவிற் சுநதரக் குருககள்
தவப்பய ஞகவந துதிததோன்
கோலமார் நடேசக குருக்கணல லுலகோர்
கொண்டிட வச்சினி லேற்றி
நீலமார் மிடறறெம் மிறையருள் பெற்றுன்
நேரிலயான் செய்கைமமா றவமே.

இஙஙனம்,

கு. குமாரசாமி.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தேவாரம்.

திருநணா பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்
டேறேறி
யந்தாரரவணிந்தவம்மானிடம்போலு
மந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்தி கூத்தாடவார்பொழிலில்
வண்டுபாடச்
செந்தேனெறளியொளிரத்தேமாங்கனியுதிர்க்குந்
திருநணாவே (1)

நாட்டம்பொலிந்திலங்குநெற்றியினான்
மற்றொருகைவீணையேந்தி
யீட்டுந்துயரறுக்குமெம்மானிடம்போலு
மிலைசூழ்கானி
லோட்டந்தருமருவிவீழும்விசைகாட்ட
முந்தூழோசைச்
சேட்டார்மணிகளணியுந்திரைசேர்க்குந்
திருநணாவே. (2)

நன்றாங்கிசைமொழிந்துநன்னுதலாள்பாகமாய்
ஞாலமேத்த

மின்றாங்குசெஞ்சடையெமவிகிர்தர்க்கிடம்
போலுமவிரைசூழ்வெறபிற்
குன்றோங்கிவன்றிரைகண்மோதமயிலாலுஞ
சாரற்செவவி
சென்றோங்கிவானவர்களேத்தியடிபணியுந்
திருநணாவே. (3)

கையின்மழுவேந்திக்காலிற்சிலம்பணிந்து
கரிதோல்கொண்டு
மெய்யின்முழுதணிந்தவிகிர்தர்க்கிடம்போலு
மிடைநதாவானே
ரையராவரெமபெருமானருளென்றென்
றுதரிககச்
செய்யகமலமபொழிதேனளித்தியலுந்
திருநணாவே. (4)

முதநேர்நகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்
வெண்ணூல்பூண்டு
தொதநேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்
போலுஞ்சோலைசூழ்ந்த
வத்தேனளியுண்களியாலிசைமுரல
வாலத்தும்பி
தெத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்குந்
திருநணாவே. (5)

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணாக
வேடங்கொண்டு

புல்லார்புரமூன்றெரித்தார்க்கிடம்போலும்
புலியுமானு
மல்லாதசாதிகளுமங்கழன்மேற்கைகூப்ப
வடியார் கூடிச்
செல்லாவருநெறிக்கேசெல்லவருள்புரியுந்
திருநணாவே. (6)

கானார்களிற்றுரிவைமேன்மூடி யாடரவொன்
றரைமேற்சாத்தி
யூனார்தலையோட்டி லூணுகந்தான்றானுகந்த
கோயிலெங்கு
நானாவிதத்தால்விரதிகணன்னாமமே
யேத்திவாழ்த்தத்
தேனார்மலர்கொண்டடியாரடிவணங்குந்
திருநணாவே. (7)

மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலைய
விரலாலூன்றி
முந்நீர்க்கடனஞ்சையுண்டார்க்கிடம்போலு
முனைசேர்சீய
மந்நீர்மை குன்றியழலால்வலிகுறைய
வழியுமுன்றிற்
செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்
திருநணாவே. (8)

மையார்மணிமிடற்றன்மங்கையோர்பங்
குடையான்மனைகடோறுங்

கையாற்பலியேற்றகள்வனிடம்போலுங்
    கழல்கணேடிப்
பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்
    போற்றமனணிச்
செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்
    திருநணாவே. (9)

ஆடையொழித்தங்கமணேதிரிந்துண்பா
    ரல்லல்பேசி
மூடுருவமுகந்தாருரையகற்று
    மூர்த்திகோயி
லோடுநதிசேருநித்திலமுமொய்த்தகிலுங்
    கரையிற்சாரச்
சேடர்சிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்
    திருநணாவே. (10)

கல்வித்தகத்தாற்றிரைசூழ்கடற்காழிக்
    கவுணிசீரார்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞான
    சம்பந்தனென்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநணா
    வேத்துபாடல
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்
    மண்ணின்மேலே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ வேதநாயகி அம்மைசமேத ஸ்ரீ சகஜேசாய நம.

திருநறையின் ஊரம

பவாநிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

விநாயகர் காப்பு.

தேமாலை தொடைமாலை முடிஞான
மறைசகொடியாரு தேவி பாகக்
கோமானைப் பவாநிகாச் சிமானைக்
கூற்றினுயிர் குடித்தானானைப்
பாமாலைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
யாற்பரவப் பரிந்தே யெற்கு
யாமாலை யொழித்தருளும் பிரணவகுஞ்
சரத்திருத்தாள் வனசங் காமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூல்.

உலகெ லாந்தன தொருவடி வாகியோ னுணர்கி
லலகிலா வகை யாவையு மல்லவா மமலன்
விலகி லாவொளி மேவிய பவாநிவாழ் வேத
மிலகு தேவியின் பாகனென் றிசைப்பர்மெய் யுணர்ந்
தோர் (1)

உணர்ந்துணர்ந் துணர்ந் துன்னையே பரமெனச் சுருதி
தணர்ந்தி டாமுத னடுவிறு தியினுமே சாற்ற
வுணர்ந்தி டாதிறந் திடுபிற தெய்வத்தை யுன்னிக்
கணந்தனி விறந் திடுபுலோர் காணபரோ நணுவே (2)

நறுந்த வீட்டினை நண்ணிட வெண்ணிடு நலத்தோ
ரெறுந்த புனனிதி யனைமணி மலரனை மணநேறு
குறுந்த புதுதமு தனையநல் லடிசிற்கு முழந்து
நறுவை நண்ணிடாா பரகதி நணுகவெலங நாளோ (3;

நாளு நாளுமே பொயசொலிப் பிறர்பொரு ணயந்து
·கோளு மெண்ணில கூறியே குடிகெடுத் துழன்று
தாளு மோய்ந்திடத் தவாதவிர் வழியிடைச் சரித்துங்
கேளிர் பற்றுமே கொண்டுநன் னறுத்தொழார் கெடு
வார் (4)

கெடுதி கொண்டிடு மனமொடு கிளர்மொழி மெய்யும்
புடை பெயர்ந்திடா துனதுநற் றுடொழப் புரியாய்
விடை யுகைத்தொளிர் விண்மதி முடிககணிந் திலங்குஞ்
சடை முடித்திடு சங்கர சஙகமேச் சுரனே. (5)

சங்க மேச்சுர தற்பர சிற்பர தாணு
க ணயக பரைதிரு நாயக வெங்குந்
காவிரி நாயக தயங்கு
னக வதரிநா யகனே. (6)

வதரி மேவிய மறைக்கொடி கொழுநனை மணஞ்சேர்
குதலை மென்மொழிக் குமரன்றன் றுதையைக் கொடி
|யேனை
விதலை நோய்தவிர்த் தாண்டிடும் விமலனை யன்றிய
பதரின் மேவிய தேவரை யுளத் துனிப் பணியேன் (7)

பணியு மப்பணி புரிபவ னும்பணிப் பயனுந
துணிவொ டும்மதைச் செயச்சொலுந துண்டுகோ ளுனு
மெணி யதற்குறு பயன்றரு பவனுநீ யென்ன
நணி யுனைதொழப் பண்ணுதி நணுவுறை சிவமே (8)

சிவமெனும் பொரு ளத்துவி தப்பொருள் செழிக்கு
பவமி லாதுயர் நான்கதாம் பொருளென்ப தனறி
யுவந்த சாநதமாம் பொருளென மாமறை யுரைககப்
மவந்தெ ருருளை யறிகில ரென்னணுப் பரனே (9)

பரம னையுனைத் தொழுதிடு புண்ணியம் பலியாா
பிரம னைமுதற் றேவர்கள் பிறந்திறந் தழல்வோா
விரவு விண்ணிடைத தொழத்தகு விமலமெய்ச்சிவமென்
றுரவு மாமறை கூறுவ தெஙஙன முணர்வார் (10)

வேறு.

வார்புவி யோடு புனலனல் வாயு
வயங்கிடு வெளிகதிர் மதியம்
ஏர்பெறு புருட னெனவுறு வடிவ
மெட்டுநீ மற்றெவ ருரியார்
தார்பெறு கொன்றை முடியனே வேதத்
தலைவிபங் குறைமணிக் குன்றே
நீர்பெறு பவாநி காவிரி சூழ்ந்த
நிலையனே நணுவினிர்க் குணனே (11)

குணமெனைக் கூறு மெட்டுநீற் கன்றிக்
    கூறுத லெவ்வாகமெவ ருரியார்
பணவரைக் கச்சைய பகவனே வகுரிப்
    பாலமா பாலமார் விழியாய்
மணமலர்க் கொன்றை மதியமொ டணிந்த
    வரதனே மங்கையோர் பாதா
வணமயி பச்சை யுருவுடை மயில்சேர்
    மணிமுழைப் நறுநகர் மருந்தே (12)

மருந்தனைப் பிறவிப் பிணிக்கிருள் மனக்கு
    வாய்த்ததோ ரொளிவிளக் காறு
யிருந்தகான் புகலிவர் நால்வர்க்கு மாவி
    லியையாத்தமிழ் பொருள்விரித் துன்னைத்
தருந்தகை ஞானச் சயம்புவே யமலா
    சங்கரா தாணுவே பரமா
முருந்துநேர் நகையெம் மறைக்கொடி பாகா
    முத்தனே நறுநகர் முதலே (13)

முதன்மைசேர் கலைக ளெவ்வெவற் றினுக்கு
    முறைப்படு பூதங்க ளவைக்கும்
விதம்படு முலகம் படைத்திடு வோர்க்கும்
    விப்பிர மெனவுரைப் போர்க்கும்
இதம்பெறு தலைவன் பிரமநீ யென்ன
    விசைத்திட லன்றிமெய் யன்பிற்
பதம்பெறு மனத்தோர் துதிசதா சிவவோம்
    பவாநிகா யகனெனும் வேதம (14)

வேதநா யகிபங் கொளிர்மணி விளக்கே
விண்ணவ ருண்மகிழ் அமுதே
போதநா யகனே புண்ணிய மூர்த்தி
புழுத்தலைப் புலையனேன் போற்றுங்
காதநா யகனே கண்ணுதற் பரனே
கருத்தவா ருளத்துறை கமல
பாதநா யகனே பரம்பொருட் சிவமே
பவாநிவாழ் தவாமுழு முதலே. (15)

பவாநிவாழ் முதலே பரமனே சிவமே
பங்கயன் சிரங்கொய்த பதியே
யவாவினி லழுந்தி யவலமே புரிந்து
மன்பரை யடைந்திடா தூற்றுந்
தவாதுனைத் தொழுது பன்மலர் சாத்தித்
தடையிலா துருகிடுந் தொழின்த
தெவாறினி யுய்வே னெனக்கருள் புரியாய்
எந்தையே நந்திவா கனனே. (16)

நந்திடா வேத முதலிய கலையு
நவின்றிடு குழுவு முருக்கொண்
டெந்தையாஞ் சிவமே பரம்பொரு ளென்றி
யெனவுரைத் தலினுமே யுணரா
ரைந்தமா மலரோ னென்றிடி னுலகத்
தறிவுடைத் தகீசியா திகளா
லுய்ந்திடாச் சாரம் பெற்றவ ருன்னை
யுணர்வரோ பவாநியுத் தமனே (17)

உத்தம னேமுன் னியக்கனாய் வடிவுற்
றொருசிறு துருமபுமுன் னிட்டுக்
கத்தனா னானென் றிருந்திடுந் தேவ
கணங்களா லசைக்கொணா தாக்கிச்
சித்துரு மறைந்தா யவ்விடத் தருளிற்
சிவையினா லெனவுனை யுணர்ததச்
சித்தமே தெளிந்தா ருன்னரு ளின்றித்
தெளிவரோ திருநனாச் சிவமே (18)

தெளிவடைந் திறைநின் றிருவருட் போன்ற
செழும்புனற் பொன்னிநீ ராடிக்
களிமகிழ் வோடும் பூதிகண் டிகையுங்
கனம்பெறத் தாங்கியைந் தெழுத்து
மிளிர்மனத் துனைனி விழியினீர் பெருக்கி
மெல்லிடை வேதநா யகிபங்
கொளிர்நினை யுருகி யுருகியே தொழுமபே
றுற்றன னெதத்வப் பயனோ (19)

பயனுனைத் தொழுமபே றன்றியொன் றுண்டோ
பரமனே பன்னகா பரணா
வியனிலத் துயிர்கள் யாவையு மியக்கு
மெய்ப்பதி நீயலால் வேறார்
தயையொடும் பிணிபபு நீக்கியே தாளிற்
றங்கிட வருள்புரிந் தின்பே
யியைதரப் புரியு மெந்தையே யீசா
விலந்தைமா நீழல் வாழ்பவனே (20)

7

வேறு.

பவனே முதலாந் திருப்பெயர்கொள்
    பதியே யெல்லா வுயிர்களுக்கு
நவமே பெருக்கு மின்பளிக்கு
    நலமே கருணைக் குறைவிடமே
யவமே யெருக்கி யுழல்நாயே
    னந்தோ கெடுவே னுளாயேற்
சிவமே தனிமை யநாதிமுத்த
    சித்தே நணுவிற் றிகழ்பொருளே. (21)

திகழா காயந் தனைத்தோல்போற்
    சேரச் சுருட்ட வல்லவனறே
புகழா லுயருஞ் சிவனையன்றிப்
    போவான முத்தி தனிலென்று
தகவே யுறுநன மறைசாற்றச்
    சற்று மறியா முழுமூட
ரிகமே புரிவர் பவாந்தக
    ரீசா வெவ்வா றுய்வாரே. (22)

எவ்வா றுன்னைத் தொழுதிடுவே
    னெவ்வா றுன்னை யருச்சிப்பே
னெவ்வா றுன்னை வலமவருவே
    னெவ்வா றுனது புகழ்விரிப்பே
னெவ்வா றுன்றன் சிவாகமங்க
    ளியம்ப வல்லே னறவுறைவோ
யெவ்வா றரிய தமிழ்நால்வ
    ரிசைப்பா வுரைக்க வல்லேனே. (23)

வல்லார் முலையார் மையலிடை
    மயங்கி யுழன்ற மதிகேட
னில்லா வாழ்வை நிச்சயமா
    நினைந்து நின்பொற் பதம் வழுத்தாப்
பொல்லாப் புலையேன் றனையாளப்
    பொருந்தும் விடைமேல் வருவாயோ
செல்லார் பொழில்சூழ் வதரிவனத்
    தேவே யமரர் சிகாமணியே. (24)

தேவ தேவன் மாதேவன்
    சிவன்மா கேசன் சாம்பேசன்
மூவ ரறியா முழுமுதல்வன்
    முத்தன் சித்தன் முற்றறிவன்
ஏவர் தமக்குந் தலைமைதரு
    மிறையோன் பரமன் பூரணனென்
றோவா மறைக ளோதுவுறையு
    மொருவ னன்றிக் கூறுவே. (25)

கூறு மீச னெனுநாமங்
    குலவு தேவ ரெவர்களுக்கு
மேறு மென்றென் றுரைத்தவல
    மியம்பித் திரிவா மறையுணரா
ராறு முடியின் மிசைத்தரித்த
    வமலா விமையோர் வணங்குகழ
லேறு கண்ட நினக்கன்றி
    யேவாக் குரித்தத் திருமொழியே. (26)

திருமால் பிரமன் இந்திரனாறன்
செல்வப் பதமும விருப்பிட
னொருமான் கரத்தி லொளிர்தரநின
ளொளிரும பரம வெளியினிடை
யருவா யுருவா யருவுருவ
மாகநித் தைதந் தொழி னடத்து
மருமா மறையின வடிவிலங்கைத
யமருங் கமல மலர்ப்பதனே (27)

கமல மலரோ னாயிரத்தாற்
கருத்தி லுன்னைத் தனியிருத்தி
விமலம பெறவே யருச்சனைசெய்
விண்டு மலர்க்கண் சொண்டருளிச
சமரந் தெறுந னேமிதரு
தலைவா விரவி பற்றநர்த்த
நிமலா பவானி நகருறைபு
நிறைவே யுண்மை மறையோனே (28)

மறையி னினையே மறையவனு
வகுத்து மரியே முதலானோர்
முறையே மற்றை வருணரென
முழங்கு மறையோர் வணங்குதெய்வ
மிறைவா நீயென் றறிந்துமிகழ்ந்
தேதி லாரை வணங்கலவர்
குறைவே யவர்கள் வேதியராக்
கூறல் நகைப்பை விளைப்பதுவே (29)

வேண்டு மடியார் தங்கள்குறை
வேண்டி முடிக்கும் பெருமானே
பூண்ட கருணைப் பெருவாழ்வே
பொல்லா மணியே பொன்னேயோ
நீண்ட சீர்த்தி நின்மலனே
நிகர்கரு நணுவி லுறைசிவனே
காண்டலை செய்யும் பரம்பொருளே
கரிசில வதரிக கண்ணுதலே. (30)

வேறு.

கண்ணுதலோன் கனற்றலைவன் கருப்பமறைத்
தலைவனெனக் கழறலோடும்
புண்ணியமில பாதகத்துப் புலைத்தக்க
னிசுழ்ந்துரைத்துப் புரிந்த வேள்வி
மண்ணினிற்பல் கிளைமடித்துத் தலைதொலைத்துத்
தகர்த்தலையே வாய்க்கப் பெற்றான்
நண்ணியுளைத தொழாதிகழ்வோர் கதியிதுவாம்
நணுவிலுறை நன்மையோனே (31)

நன்மையிலாத் தக்கன்மகந் தனிலுற்ற
பெரும்பாவ நவைசேர் தேவர்
வன்மைபெறுஞ் சூரபன்மன் வாதனையுட்
சிக்கிவெகு வைகலுற்றார்
தன்மையிழந் துற்றதுயர் சாற்றுவரார்
சிவசிவமுன் சார்ந்த மற்றோர்
பன்மைதரு மருஞ்சாபம் பட்டழிந்தார்
திருநணுப் பரவா தந்தோ. (32)

அந்தோமற் றெவர்பாலி லறைந்திடுவே
    னையாவென் னருமையா டெல்லா
மெந்தாய்நின் னடியாவு மெளியேனைக்
    கைவிட்டா லென்செய் வேனுல
பைந்தார்கொ ணறுங்கூந்த றையமைவியான்
    னமமைமலம பாநது நிற்கும
கொநதாருந கொணறையனே பவாநிநகர்க்
    குலக்கொழுந்தே குலவுஞ் சோதி (33)

குலவுமறைக் கொழுமபொருளே கோமளமே
    பவாநிநகர்க் கோனே ஞானப
புலமைமிகுந் திடுங்காழிப் புரவலனு
    நாவரசும புகலா ரூக்கோ
னிலகுமணி வாசகதெம மிறைவருமே
    புகலுநிக ளேற்கு நிற்குக்
கலகமனக கொடியேனசொல் கவிதையுமேற்
    றிடுமகொணறுக கடவு ளானே. (34)

கடவுளரெ லாநதுதிக்குங் கடவுளே
    யெனதுளததுங் கலக்குந தேவே
புடவியுயி ரெவற்றினுக்கும் பொருநதிடும்பா
    சங்களைநது போத நல்கித்
தடையறவா னந்தவெள்ளந் தனிலழுத்திப்
    பிறவாத தன்மை யாக்கும்
விடையவனே பவாநிநகர் வித்தகனே
    பரமேசா விமல வாழ்வே. (35)

வாழ்வோநற் பெருங்கருணை மலைக்கோனே
வைப்பேயெம வளளற் காழித
தாழ்விறிருப் பிளளையாா தனியன்புத்
தமிழ்மாலைத தநதா யென்ற
ஞாழ்வினையெ லாமபோக்கி யுளறிருந்தா
மரைமலர்ததா ளுளதநதே கொண்டிப்
பாழ்மபிறவி தனையொழிககக கருணைவைத்தாய்
என்ன தவம பண்ணி னேனே. (36)

பண்ணியமு மனபர்குட்டும் பிட்டுமகிழந்
தருளளிக்கும பாலன் ஞானந
தண்ணியமொற் றமிழ்மாலைக் குருகியருள்
அளிக்குமொரு தயாளச் சேய
முண்மகிழ்நது குலவமறைக் கொடிபாகத்
தொடும்பெரிது முளம்பூ ரிக்கும
புண்ணியனே யெனையாளும பூரணனே
திருநணுப் புராண தேவே. (37)

தேவேமுன் னியமபயந தீர்ப்பதற்கு
நின்னடியைச சேவித தெநதாய்
ஆவாவென் றடிபோற்று மறைச்சேய்ககக்
காலனைமுன் காலால் வீழ்ததி
யோவாத பேராயு ளுதவுமுன
தருங்கருணை யுன்னி வந்தே
ஆவாவென் றனைக்காவா யம்மானே
பவாதியில்லா ழமல மூர்த்தி (38)

மூர்த்தியுனை யன்றியெவர் முதல்மூர்த்தி
யாயுள்ளார் முன்னோர் நாவி
லார்த்திடுமபே ரலைகடைய வதிற்பிறந்த
நஞ்சுகண்டே யலறிக வோடி
வேர்த்துடலம பெரிதுழந்து வீழ்ந்துனடி
துதிதேவர் வீயா தய்யச
சிர்த்திகழ்நஞ் சுண்டருளுந திருநஞ்ஞை
வுறைசிவமே தேவ தேவே. (39)

திருநஞ்ஞை வென்றொருக்கா லுரைப்போரே
பெரியோர்கள் செல்வ மலகுந
திருநஞ்ஞை நகரடையப் பெறுவோரே
முற்சென்மத் திருவி னுளர்
திருநஞ்ஞை நகரடைந்து திருப்பொன்னி
நதியாடித் திருத்தாள் போற்றித
திருநஞ்ஞை வுறைசிவமே யெனத்துதிப்போர்
முத்திநெறி சேர்வ ரன்றே. (40)

வேறு.

அன்றன் றன்றென றருமறை கூறிப்போய்
நின்று நிற்கணடு நேரொன்றுஞ் சொற்றிடா
தொன்றும் வேதக கொடிபட ரோங்கலே
துன்று சோலைகள் சூழ்நஞ்சைச் சோதியே (41)
சோதியே யெனை யாண்டிடு தோன்றலே
யாதி, யேயரா னேயட்ட மூர்த்தியே
நீதியே நிறை வேதிம லாம்பிகை
பாதியே பரா னேநஞ்சைப் பாதுவே (42

பாநு வென்ன வொளிர்த்திரு மேனியாய்
பாநு மத்தி யொளிர்திருப் பணணவ
பாநு நேத்திர பர்கக பததமொளிப்
பாநு வேநணு வாரந்த பகவனே. (43)

பகவனே வினை பாற்றுப வானிமையம்
மூகவ னேமுத லேயென தென்பெலா
நகவ னேக முறைதொழு நேயநகொண்
டுகவெ னெஞ்ச முருகிடப் பண்ணுமே (44)

பண்ணுந் தொண்டொடு பத்திசேர் நெஞ்சொடு
முண்ணி னைநதுனை யொணமலா கைகதொடு
நண்ணி நானதொழு நாளுநா மோநணு
வுண்ணி றைநதெ னுளமகிழ் நேயனே (45)

நேய மிக்கு நினைநெஞ்சி னுட்பதித்
தேயுங கேள்வி யடியா திருவடி
நாயு மேயிகழ் நாளும் பணிநிட
வீயு நாளுமுண் டோநணு வெந்தையே. (46)

எந்தை யேயிறை யேயிவ் வுலகவாழ்
வுந்துந் துன்பலா லொண்சுக மொன்றுமே
தந்தி டாதெனுந தனமை யுணர்நதுனை
வந்தி யாதவர் வாழ்வென்ன வாழ்வரோ. (47)

வாழ்வுஞ் செல்வமு மாப்பெருங் கல்வியுந்
தாழ்வில் வன்மையுந் தன்மையு மேன்மையுஞ்
சூழ்வு சேர்சுற்றந் தோம்பி லிலநதைககீழ்
வாழ்வு கொண்ணினை யன்றிமற் றுணடுமோ. (48)

உண்டோ நின்னையொப் பானவ ரெங்கினுங்
கண்டோ வென்னவெ னுட்கலந் தானநத
கொண்டே யின்புறக் கோற்றேன் பிழிந்தனை
வாண்டார் சோலை பவாநிமா கேசனே. (49)

வாண்டார் கூந்தல் மறைகொடி பாகதெங்
கண்டே சர்க்கரை கட்டியே யின்பமே
பண்டே தேவர் பயங்கெட காரியுண்
கண்டனே நஞ்சு காரண வெந்தையே (50)

வேறு.

எந்தா யுனைத்தொழுவா ரெல்லாரு முய்ந்தடைந்தா
ரந்தோ கெடுவே னவலப் பவமதடைந்
துந்தாத் துயாக்கடனீந தொண்ணு தழல்கின்றேன்
பந்தார் விரன்மடவாள் பங்கா பவாநியனே. (51)

பங்கே ருகனரியுன் பாதமுடி காண்பதற்குக்
கொங்கார் மலாதனைக கொண்டுன் குறைகழல்கள்
மங்காமற் போற்றும் வகையறியா தேமயங்கி
யிங்கே யசேதனமா யேமாறி னாரசே. (52)

அரசே யிலங்கைதிழ லண்டரு வுலகர்சிலர்
விரைசேர் திருநீறு மிக்கண்டி யும்புனைநதும்
புரைசேருங் கற்பில்லாப் பூவையரைப் போன்றயல
வரையே கடவு ளெனவழுதநி வாழ்வரோனே (53)

என்னே யுயர்கா யத்திரியென் றெண்ணுமநு
நின்னேய மிகரு ளிசை நேர வுரைத்திடுமென்
றன்னு மறையுணர்நத வுத்தமர்கள் கூறுவராற்
பின்னே யதை யுணராப் பேயர் பிணங்குவரே. (54)

பிணங்கும் பிறசமயப் பேயபபற்றுக் கொண்டாடி
யணங்குபல கொண்டோ ரறியா துனைப்பழிப்பார்
வணங்குமறை யுன்னையன்றி மற்றெவரைக் கூறுகிலை
பிணங்கும் பரமபொருளென் றிலங்கைதைப் பெருமானே. (55)

பெருகுமன்பு பூண்டே பிரசமலர் கொண்டுனடி
யுருகுமுளத் தாற்றொழுவா ரோய்வா பிறப்பொழிந்தே
கருகுமனங் கொண்டே கவலை யடைநாயே
னருகு நிறைவதரி யண்மித் தொழுவதென்றோ. (56)

என்றோபஞ் சாக்கரமே யோயாதசிந்தை கொண்டுருவ
தென்றோமெய் யன்பர்குழாத தெய்தித் தொழுதிடுவ
தென்றோ மறைகொடியோ டேத்தியுனைக் கண்டிடுவ
தென்றோ திருநகர் வெய்தியுறைந் தேத்துவதே. (57)

எய்தியமா டாடு மெழின்மனையு மக்களுமே
யுய்தியுற வாயத்தவையென் றுன்னு மடவோர்கள்
செயதியெலா மென்றனக்குச் சென்மப பகையாகச்
செய்தியென நின்றேன திருநகரைப் புண்ணியனே (58)

புண்ணியமுங் கண்ணியமும புன்மைதவிர் நன்னெறியு
மெண்ணியவெல் லாமுநின்றா ளேததி லுறுவதென்றே
திண்ணியநல் லூக்கமொடு சிந்தைகொண்டே னீலம
|லர்க்
கண்ணிமறை வல்லிபடர் கற்றோள் வதரியனே. (59)

கற்றவருக் கேவல்செயேன் கற்பனவே கற்றறியே
னற்றவர்கள் பொற்பாத நாளுந் துதித்தறியேன்
பற்றலர்க ளோர்மூன்றும் பாரகமெனக் கண்டோயே
யுற்றவனுக் குறுதுணையே யோகநிலத்தைப் பதியானே. (60)

வேறு.

பதியானை யெண்ணி லுயிர்கட்கு மன்பு
பதியாத நெஞ்சி னிடையே
வதியானை நீழல் வதரிக்க ணென்றும
வதிவானை மாதா சருகி
உதியானை மெய்யி லுதியானை காதை
யெனவோது வோனை யொளிருங்
கதியானை யுன்னி யுருகா தொழிந்த
கடையேனை யாள்கை கடனே (61)

கடையேனை யாள வருவானை வேத
கலையிற கலந்த பரனை
விடையோனை வண்மை மிளிர்வோனை முக்கண்
மேலோனை யனபா மனவாழ்
வுடையோனை வெள்ளி யுயரோங்க லென்று
முடையோனை வரிகொ ளரியி
னுடையோனை நலவ வதரிக்கண் மேவ
லுடையோனை நெஞ்சி னினையே. (62)

நெஞ்சங் கரைந்தெ னைந்தும மொருங்கி
நீராறு வார விழியே
விஞ்சுங் கரங்க ளஞ்சும பல்போதுன்
மேலாய பாத மிடவே
நஞ்சங் கரந்து துஞ்சுங் களத்த
நறையேற தேறு மிறைவ
தஞ்சம் மிலந்தை யிலகேச வென்கை
தமியே னெனா ளுறுவதோ. (63)

எந்தா ளுஞ்ஞு திருவைந் தெழுந்தை
யியையவோடு மெண்ணா ளுறுந்தா
ளைந்தா ளுஞ்ஞு திருநீ றிலங்கு
மெழினமேனி கண்டு மகிழ்ந்தா
ளைந்தா ளுஞ்ஞு பதுமப பதங்க
ளிதயத் திலகை ளுறுந்தா
ளைந்தா ளிலந்தை வனமேவு சங்க
மேசா விசார மறுநாள் (64)

அறுகா விலங்கு குழலா ளிலந்தை
பமர்வா ளெஞ்ஞை துயர
மறுமா றிரங்கி யருளே ததுமப
வடிவேயினை யாரு மணந்தா
ஞறுபா கமாக வருவா யெழுவு
ஞபபாத மின்று தொழுதே
னறிவே துலங்கு சிவமே நஞ்ஞுவி
லரசே நிறைந்த முதலே (65)

அரசே விரும்பி முரசே யியமப
வமரூடு நின்ற விசயன்
கரசே கரங்கொ டடியே பணிந்த
கணமான் மொழிந்த கவிஞ
ருரைசா லுகின்ற மறைநா லுமுன்ற
னுயர்வே யலாது மொழியா
துரவா வவன்ற னுயிர்போகு சாறு
மொளிர்பூஜை கூறு முளமே. (66)

ஒளிர்வா னிலங்கு கதிரூடு மாய
னுளமூடு நின்ற வொருவ
தளிர்போ லியங்கு திருமேனி கொண்ட
தவவேத வல்லி தலைவ
குளிர்வா னிறைந்து குலவா மலர்ந்து
குராவே துலங்கு சடைய
மிளிர்கா விலந்தை நகரா விறைந்த
வினையேனை யஞ்ச லெனுமே. (67)

அஞ்சே லெனுங்க ணரமாத ராசை
யதனுன் விசும்பி னடைகீழ்
தஞ்சே யெனுன்ற னடிசேரு சீலர்
தமையே விரும்பி வருமோ
விஞ்சே றுயர்ந்த கொடிசேர் காத்த
விதியார் கடக்க வரியார்
நஞ்சேறு கண்ட நளிர்கொன்றை சூடு
நாதா நணுவி லமாவோய். (68)

அமாவிண்ணி லோடு மருணனபல் துன்ற
வலருமப கனற னொளிர்கண்
தமர் நணுறு தீய சிறுவேதன் மண்டை
தழலெச்ச னென்பர் தலைநா
வமர்கொண்டு நின்ற வரிவீர மாகி
யதமா யொழிந்து படவே
சமர்கொண்ட வீர தலசங்க மேச
தவசங்க ரேச கதியே. (69

தவமே புரிந்த தெதுவோ வுனது
தலமேவு பொன்னி யுடனே
நலமே வயாந்த மணியே கொழிக்கு
நலமார பவாநி யருகேசா
குவதாகு கூட விடையே படிந்து
குழகா மறைக் கொடிபடா
சிவமே யிலந்தை நிழலே யமர்ந்த
தேவே யெனப் பகர்வே (70)

வேறு

பகர்வரிய மறைகளெலாம பரவுகின்ற பதியே
பணணவனே யெனனரசே பாலனமார் விழியாய்
நுகர்வரிய போகங்க ளுகாந்துயர்ந்த பதமே
நோயின்றி யுறைவரெலா நன்றனே வழுத்தி
யகமகிழப் பெறறவாக ளனறியெவ ரயலா
ரம்பொன்மணி யம்பலத்தெம் மருமருந்தே சிவமே
தகவுரிய விலந்தைவனந் தங்குபெருங் கனியே
சங்கரனே பசுபதியே தாவில்பரஞ் சுடரே. (71)

பரஞ்சுடரே பரசுகமே பரவெளியே பரமே
பரசிவமே பரநிலையே பரவுபெரும் பொருளே
சிரபுரமார் சிவஞானச் செல்வாகவு ணியனார்
தினம்பரவு நவமணியே திகழுமுக்கட் கரும்பே
அரகரவென் றுளத்தமர்ந்த வருமணியே மலையே
யருட்கடலே யிருட்பகையே யாலநிழ லமர்ந்தே
பரவுமறை யாகமங்கள் பகருமுமா பதியே
படரிலந்தை வனநாதா பகவனெனக் கருளே. (72)

இலங்கை வனந்த தென்றமம ரொந்தாயோ மறைக
ளென்றுமுளா யென்றுதொழு மியலறிந்தே னிறை
சிலந்தியொன்று புரிபூசை யுளந்தனிலே மகிழ்ந்து [யே
செங்கணனு னுக்குமரு ளங்கண்ணு விமலா
கலந்தடியார் துதிகூறிக் கண்ணீரே பெருக்கிக்
கைகோத்துக் குரவையிட்டுக் களித்தாடும் பெருமை
நலந்திகழுந் திருநணு நாதசங்க மேசா
நாயகனே யெனையாள்வாய் நாடரிய பொருளே (73)

பொருளேயென் பொன்னேயென் புந்திமகிழ் கனியே
போதமருள் ஆதாரமே புத்தமுதச் சுவையே
தெருளேகொள் மனப்பெரியார் தேடுபெரு நிதியே
செம்மைமறை யோலமிட்டுந் தேறரிய வெளியே
இருளேகொள் மனச்சிறியே னேத்துகுண மலையே
யெண்ணுமலை வலவிபடா கண்ணியமாந் தருவே
அருளேகொள் விழியநணு வாவடுதண் டுறையா
யவிநாசி யப்பாநின் னருணினையப் பணியே (74)

அவிநாசி தனிலன்றோ ரருமறையோர் மகவை
யகல்வாய்கொள் கராவினின் றழைத்தருளு நலத்
தவவாய்மை யரசினுக்குத் தண்கயிலைக் காட்சி [தோய்
தான்காட்டுங் கருணையனே சடையவனே விமலா
பவவாய்மை யொழியாதேன் படும்பாடோ பெரிதே
பரவெளி தலவேநற் ககனவெளி யுறைவோய்
சிவசிவவென் றுயரொழித்துன் றிருவருளுக் கிலக்காச்
செய்குதியோ பவாநிநகர்ச் சீலமுழு முதலே. (75)

சீலமில்லேன் றவமில்லேன் செய்கைநல மில்லேன்
தெளிவில்லே னன்புடையார்ச் சேருமறி வில்லேன்

கோலமில்லாக் கொடியரொடுங் கூடுகுண மில்லேன்
கோதிலனே யாதியனே கோலவெயி றணியோய்
நாலுமறை புகழ்நாயா பவாநிநகா நாதா
நவிலபஞ்ச கிரிசூழ நடுவணுறை நலமே
தாலமதி லுயர்மதியந் தரித்தருளு மொருத்தா
சங்கமேச் சுரனேயென் பங்கமோட்டிடுமே (76)

பங்கமரு மறைக்கொடியெம் பாகுமொழிக் கன்னி
பாசுமடி யவாகளுக்கே பதமருளு மாசி
துங்கமொடு கணடிடவே சிங்கலிலசீர்ச் சபையில்
தொன்மைநடம் புரிசிவமே தூய்மையிலலா நாயேன்
பங்கமறத் துன்னடியாா பங்கிலுற வருளாய
பண்ணவனே கணணவனே பவாநிவள ரமுதே
எங்குநிறை பூரணமுன ளிலந்தைவனக கபோத
மிரணடுமரு ளடையவரு ளீசாதே சிகனே. (77)

தேசிகனைக் கருணையனைச் சிவையையிடத் தவனைச்
செங்கமலப் பதத்தானை யங்கமல மலராற்
பூசனைகள் புரிந்தவன்கண பொங்கமுறக் கொண்டே
பொற்றிகிரி யற்றமதிற் பொற்பினொடுங் கொடுத்த
வீசனைமுற் பனறிக்கோ டானையுரி யிலங்கு
மீடிலரி யுரிபாமை யோடறல்மீன் கண்ணு
மாசறவோர் குறளனமுங் கென்புமுறக் கொண்ட
மாதேவைப் பவாநியனை வாழ்த்திடுவன் யானே (78)

வாழ்த்தவெனக கினிவாயும் வணங்குதற்குத் தலையும்
வணபுகழ்கேட் டிடச்செவியும் மலாநறுககக் கரமும்
யாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் றிருககோயில சூழப்
பதமுமவன் றிருவடிவம் பார்த்துயாக் கண்ணும்

வீழ்த்தசெருக் கொடுநினைந்து விம்மிவிம்மித் தேம்பி
வியாவைவிட்டுக கூத்தாட மெய்யினையுங் கொடுத்தாய்
சூழ்ந்தசமந் தாமூராலூந் தாமோயந்த பவாநிச
சோதியுமை பாதியனே சோாவிலணிங கியானே (79)

சோரம லெமன்வருங்காற் சோர்ந்துவிழா தடியேன்
துய்யதிரு நீறணிந்து மெய்ம்மையெழுத் தைந்தா
லாராமை மேற்கொண்டிங் ககங்குழைந்தே யுருகி
யஞ்சலிசெய கரமொடுனை தடிவழுத்த வருளாய
தேராம லயனமாலுந் தேடுமணி மலையே
தெள்ளியோ ருள்ளமதிற நிகழ்ந்தருநல் லொளியே
நீராக வருங்கங்கை முடியவனே சூலம
நிலாவுங்கையா திருநகுற நீலகண்டேச் சுரனே. (80)

வேறு.

நீலகிரி போலுர்றிடு மாலுகரி யுவனை
நிமலைக்கொரு பங்குற்றிடு மேயாவொளிர் பயா
தாலககிரி வாழ்வுவிற்குரி யாலுக்கொரு தாதாய
தங்குமகிரி யெனுமெனவினை தனையேயினிமோதாய்
பாலுக்கொரு சேயுற்றழ லாலககட லீந்தாய
பரமாவென வெமனுலயர் பாலற்கவண் வாய்ந்தாய்
சீலச்சிவ ஞானப்பர தேவாநுண மேவுஞ்
தெய்வக கமலப்பாதனே செல்வப்பெருமானே. (81)

செல்வச்சிவ மேயற்புத தேவேநுண வாழ்வோய்
சிவைநற்கல சப்பாலுனை னுள்ளமொப்பிய தேவும்
பல்கத்தவ ஞானத்தொளி பாரெங்கணு மாகிப்
பாவுக்கிறை யாகச்சொலு நாவுக்கிறை தானு

மல்மத்தியி லொண்பாவைபா லுண்மைக்குறு தூத
ஞசச்சொலு ஞானச்சுட ரருண்மாகட லரசும்
சொல்நற்சுவை கனியககவி சொரியெந்தையுமொழியுஞ்
சோதிக்கவி யாதிக்கென தேதக்கவி யுறுமோ (82)

ஏதக்குண மேதக்கதெ னெண்ணவகொள நண்ணி
யிருந்தேனெநி னருந்தாடொழ வெண்ணிததயை
நீதககுண மலேயேயரு ளுததவ திலேயே [பண்ணுய்
கிமலப்பெரு மானேகர கமலத்தொரு மானே
யோதகவெகொளு பரனேமலே வேதகவொடி வரனே
யொளிரகவகை முடித்தாய்மழு வொருசெவகை பிடி
தாதத்திமி யெனகட்டம தாடப்பொலி தாளா [த்தாய்
தண்முறாவத ரிககானில கண்ணுமறை முதலே (83)

மறையிறபொரு ளொன்றேயெனல் முறையிற்பொரு
[ளுணரா
மாகதாபபசு வாகுகதமை யோதற்பொரு ளெனபாா
முறையிற்சொலு மதனுட்பொருண முதன்மைப்பா
[மொன்றே
முதிரும்மறை யுணரும்பொருள் கதிரின்றிய மலமாக
திறையிற்படு பொருளாகிய சீவப்பொருளெனவே
தேறத்தவ மேவறவிலா மாயைபபெரு வினேயோர்
நிறைவுற்றிடு முனதற்புத நேயத்திரு வருளே
நேராதவர் சேரார்நலு வாரதவைத முதலே. (84)

முதலேப்பிடி யதிலுற்றிடு முடக்களி ருதி
மூலப்பொரு ளேயென்றெலி மூளக்கத றியபோ
ததனைத்துய ரதனிற்கெடா தாளக்கதி ராழி
யதைவிட்டிடு வோனேபர மாரும்மில ரொன்றே

பதறிச்சொலு மனிதர்க்கொரு பாங்கார்விடை யாகப்
பகர்நூல்க ளார்இப்பொருட் பாளீயென லுணரார்
திதலைப்புணர் முலைமாதுமை வதரிப்பெரு மானே
சேவிற்பொலி யாவிததுணை யேயுத்தம தேவே. (85)

தேவிற்பெரு மாலுந்தனி மாவுந்தெளி வாருந்
திருராமனு மழுராமனு முறுவாமனு மலரும்
பூவிற்பொலி கணனுஞ்சல மேவுற்றிடு மீனும்
புகலாமையு மிகுமேனமு மகமேவிய வரியு
நாவிற்பொலி தேவிக்குறு மாதித்தொழி லானு
நறுமாமண முறுமாமலர் நாளுங்கொடு பாடி
மேவித்தொழு தாவித்துளு லேயித்துணை மேன்மை
மிக்காரெனு மெக்காலமும் வியாதன்னுரை மெய்யே (86)

வியாதப்பெயர் கொளுமாமுனி வேதப்பொரு ளுணர் [வோன்
விரிவாகுபு ராணந்தச மென்னுந்தொகை யாகிற்
இயாதுங்குறை யாதுற்றிட வோதிப்பின ரயன்மா
லலருங்கதி ரவனங்கிய ராதிக்குய ரெட்டென்
ணியாயங்கொளு தொகையாயுற சேருங்கதை கூறு
நேர்மைத்தனி யோர்மைப்புல னுணியோ ருணர்வார் [கள்
தியானப்பொரு ளாவாய்கரு வியாதிக்கெரி யாவாய்
செம்மைப்பொருளானேநளு வுண்மைப் பெருமானே (87)

பெருமாமறை யோலிட்டிடு பெரியோய்கரி யுரியோய்
பிறையும்மலர் நறையுஞ்செறி பிணையுஞ் சடையுடை [யோய்

ஒருமாமத னழகங்கம துறு நுண்பொடி கண்டோ
யுலகம்புகழ் கருமானுதி ரங்கொள்கம துடையோய்
வருமாபெரு மொருகாவிரி வளமேவுப யாதி
வதிகல்லமு தககும்பம துறுமோரநதி தானு
மருகாவிணை தருபுண்ணிய மிகுதானம துறுவோ
யளகாபுரி யாய்காநம னணுகாதெனை யரசே (88)

அளகாபுரி நகரான்முத லாகப்பல ரிங்கே
யமலாநினை வழிபாடுசெய் தடைந்தார்பலன் மெய்யே
வளமாகவி பாடித்துயா வாடத்திரு ஞானம்
வாய்ந்தோர்நதி தோய்ந்தேபவ மாய்ந்தோர்பல ரன்
உளகாவிடை முகிலமேவிட வோதககுயில் கீதம் [றே
உளமேமகிழ் மயிலாடிட வொளிர்கிள்ளைகள் பூவை
குளமாவிழி யாநினபுகழ் கூறத்திரு மிளிருங
கொங்கிற்றிரு நணுறுவுறை யெங்கட்கிறை யோனே
(89)

இறையேசர ணீசாசர ணேதந்தவிர் மாதா
விணையுநதிரு மெய்யாசர ணையாசர ணென்னு
ளுறைவாய்சர ணொருவாசர ணேமென்பொரு ளானே
யுன்றாள்சர ணின்றாள்சர ணொளியாய்சரண் வெளி
நிறைவாய்சர ணியமாசர ணிததாசர ணத்தா [யாய்
நேயாசர ணையாசர ணிமலாசர ணமலா
குறைவில்லதோர் குணனேசர ணினதம்புய பதமே
குறுகுந்தமி யேனுன்சரண் குலவுந்நல வரனே (90

வேறு.

அரவமார்பணிப் பரமபோற்றியெம்
மையபோற்றிநன் மெய்யனே

யமலபோற்றியெம் மடிகள்போற்றிகல்
லரசபோற்றிகல லழகுறைஞ
சிரவபோற்றிசெஞ் சேவபோற்றியார்
தேவபோற்றிசெங் கமலமேற்
செறியுநானமுகன் றலைகொளுந்தம
தீனனுயினேன் போற்றியெம்
பரமபோறறிமுப் புரமெரிததிடும
பகவபோற்றியெமமமையின்
பாகமார்திருத் தேகபோற்றியே
பதரிமேவிய சதுரனே
குரவமார்திருக் குமரநாயகன்
கோதிறநதையே போற்றியாள்
குழகபோற்றியென் குறைகடைாத்திடுங்
கோலபோற்றியோ போற்றியே (91)

கோலபோற்றிசே ரலபோற்றியென்
குறைகடீர்த்திடுங் குமுதவாய்க்
கோதைமென்மலர் வேதநாயகி
கொழுநபோற்றிவெம் மழுவனே
தாலமேலுயர் சேவுயர்த்திடுந்
தலைவபோற்றியெந் தநதையாந்
தருணபோற்றிமெய் வருணபோற்றிசெஞ்
சரணபோற்றிநால வேதமா
நூலபோற்றிமா மூலபோறறியே
நுவலருநதிருக் கயிலைமே
னுதிகொளமுவிலைச் சூலமேநதியாய்
நுன்றிருப்பதம போற்றிநற்
சீலபோற்றிமா விலங்கைமேவிய
செலவபோற்றிகண் ணுவரு

தேவபோற்றிவின் ஞாதிபோற்றிவாழ்
சிவாயபோற்றியோ போற்றியே. (92)

ஆதிபோற்றியென் னப்பபோற்றியென்
னதததபோற்றியென் னருமைசேர்
ஐயபோற்றிவாழ் தூய்யபோற்றியிங்
காருமொப்பிலா தேயொளிர்
சோதிபோற்றிமா நீதிபோற்றிவான்
றுலங்குகினறதோர் தன்மைசேர்
தொன்மைபோற்றிமெய்ம மின்மைபோற்றியுன்
றொடர்பறுதோர் உமையவள்
பாதிபோற்றிநற பதரிமாநிழற்
பகவபோற்றிவஞ சகாகள்பாற்
படர்கிலாதவா போற்றிபஙகயப
பதநிழற்கணே போற்றியிண்டெனே
யேதிலாளனன் றெண்ணிகேகிஞ
லெஙகனுய்குவேன் போற்றியெவ்விடத்
தேவர்பாலடைந் தெய்துபங்கரீக்
கென்றுவேண்டுவ தெந்தைபோற்றியே (93)

பங்கயப்பதம் போற்றிமேருவிற்
பண்ணவததிரு மாலெனும்
பாணபோற்றிமா வேதமாவுடைப்
பாரெனுந்திரு மாரதத்
துங்கபோற்றிநற் சஙகபோற்றிநற்
சோதிபோற்றிநஞ் சுண்டிடு
தூயபோற்றிமா மாயபோற்றியேர்
துன்றுமான்மழுத தோன்றலா
மெங்கணுயகா போற்றியென்னையா
ளீசபோற்றியோர் தேசனே

யெந்தைபோற்றியெம பெருமபோற்றியோ
வேலவார்குழற் கௌரியோர
பங்குடைப்பெரும பரமபோற்றிசிற
ககனமார்நடப் பாதனே
பசுபதிததனிக் கடவுள்போற்றிநீள
படரிலந்தைமா நிழலபோற்றியே (94)

நிழல்விடுமமழுப் படைதுலங்கிய
நித்தபோற்றிசா லுததம
நிமலபோற்றிகண் ணுதலபோறறிநன்
னெறியபோற்றி மூதறிஞாகள
அழனிறததவா வாலமுணடரு
ளாதிபோறறியென் றனுதினநதொழும்
அண்ணபோற்றிமுக கண்ணபோற்றியா
ரருளபோற்றிவா ருறுசடைக
குழகபோற்றியெண் குணமுடைப்பெருங்
குனறமன்னதோா கோலமார்
கோதிலாதவா போறறிபுண்ணியக்
கொள்கையாகம மோதிடும்
அழகபோற்றியென் னப்பபோற்றியெம்
மடிகள்போற்றிவே றெப்பிலா
வரசபோற்றிசீ ரிலநதைநீழல்வா
ழமலபோற்றியோபோற்றியே (95)

அமலபோற்றிவெண் ணீறணிநதொளி
ராகபோற்றிவிற் கயிலையென்
னசலபோற்றிகண் மணியணிநதிடு
மதுலபோற்றிநின் னடியரை
மூமலநீக்கியாள் முதல்வபோற்றிமுப்
பொருள்விரிததரு ணெறியருள்

முகுந்தபோற்றியெங் கத்தபோற்றிவண்
சுத்தபோற்றிமுற காலனைக்
கமலநேரடிக ளுலகொடேற்றிய
கடவுள்போற்றிகங் காதர
காடகுஞ்சரத் துரிவைகொண்டிடு
காரணாநிறை பூரணா
சிமயமாலவரைக கன்னிபங்குறை
தேவபோற்றியோ மூவருந
தோகிலாததோர வதரிமேவிய
சீலபோற்றியோ போற்றியே (96)

சீலபோற்றியன் றுனிழற்கணே
சின்மயக்குறி விரலினாற்
றெளிவுணர்த்திய முழுமுதற்பொருட்
டெய்வபோற்றியென் செய்கையைக்
கோலமாக்கிநின் கோலமாகழற்
கொண்டுகாத்தவா போற்றிவஞ்சகக்
கொடியனேனையு மடிமைகொண்டிடு
குணநிறைந்தவா போற்றிநாயினேன்
தாலமீக்குய ரேதிலித்தலந்
தங்கவைத்தவா போற்றியுன்னையே
சாற்றவைத்தவாபோற்றி நித்தியஞ்
சாரவைத்தவா போற்றிமுன்
மூலமாவினைப் பாசமோட்டிடு
முனைகொள் சூலமாம படையுடை
முனிவபோற்றிநற் கனியிலங்கைசேர்
முதிர்சுவைக்கனி போற்றி போற்றியே (97)

கனிவுசேருளங் கொண்டுநின் றுநின்
கமலசெஞ்சர ணெஞ்சினிற்

நதுவமென் கனி லமுதத்தாரைகள்
கரைபுரண்டிட மெய்யிலே
பனிவருநதுளி யதனொடொண்மயிர்
படியிலாதுயர் பொடியெழப்
பண்ணியஞ்சலி கைகொளக்கடை
படுமெனுளளமு முருகிட
வினிவருமபய மேதுமினறிநி
னிணையிலாதசீர் பாடியே
யீசததகிமி யிட்டிடச்செயு
மிறைவபோறறியெ னெநதையே
யினியசாககரை பாலொடொண்பழ
மெனனவுளளெழு மினபமே
யிசைகொடககிண வதரிமேவிய
வெய்ப்பில்வைப்பனெ் போறறியே (98)

எய்பபில்வைப்பனை போற்றியேழையே
னிடாகொணலகுர வினிலமுநதிடா
தினிதிளாண்டிடு மீசபோறறிபொற
பேறுதாளுடை யெநதையே
துய்ப்பினிற்குரி யமுதமன்னமெய்ச்
சோதிபோற்றிவெண் ணீறணி
சுகுணபோற்றிமெய்ச சுயமபுபோற்றிசிற்
சொருபபோற்றிவே தாகம
மெய்ப்புகழ்ப்பொருள் போற்றிசைவமா
மெய்ந்நெறிப்பொருள் போற்றியே
விமலபோற்றிநல் லமலபோற்றிவெள்
ளேறபோற்றிநற் கொங்குசேர்
செய்ப்பெருநதிருப் புனிதநனனெத்
தேவபோறறிவா லறிவனே

தீனனேனையுன் றுளதோதிடச்
செய்த புண்ணியா போற்றியே (99)

போற்றியாரணா போற்றிகாரணா
போற்றிபூரணா போற்றியே
போற்றிசங்கரா போற்றியங்கணா
போற்றிசமபுவே போற்றியே
போற்றிமாவத ரிககண்மேவியாய்
போற்றிசங்கரி பாகனே
போற்றிதாணுவே போற்றிபண்ணவா
போற்றிஷயமமுகா போற்றியே
போற்றிசநதிர தாரணாசிவ
போற்றியாதியே போற்றியே
போற்றிசங்கம நாதனேகணாப்
புண்ணியமுதல போற்றியே
போற்றிநாயினேன மாலைகொண்டருள்
புனிதசீரச்சிவ வுலகனே (100)

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வேதநாயகிசமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம: